NORAKSTS

Lieta Nr.A42574106;
A1393-08/09

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 18.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Lolita Andersone,
piedaloties Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Lauku atbalsta dienesta pārstāvim Andrim Lācim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības „Jumis-2004" pieteikumu par Lauku atbalsta dienesta 2006.gada 18.oktobra lēmuma Nr.5.4/Š-218/2051 atcelšanu.

Aprakstošā daļa.

[1] Pamatojoties uz Zemkopības ministrijas 2004.gada 8.marta rīkojuma Nr.101 „Par Lauksaimniecības subsīdiju valsts programmas realizēšanu 2004.gada" (turpmāk – Rīkojums Nr.101) 7.pielikuma „Nolikums Nr.7. Lauksaimniecības nevalstisko organizāciju un lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvo sabiedrību attīstībai" (turpmāk - 7.pielikums) III sadaļu „Kooperācijas attīstības veicināšana jaunajiem kooperatīviem" (turpmāk – III sadaļa) 2004.gada 1.aprīlī starp Lauku atbalsta dienesta (turpmāk – LAD) Ziemeļvidzemes reģionālo lauksaimniecības pārvaldi (turpmāk – Pārvalde) un lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības „Jumis-2004" (turpmāk – pieteicēja) tika noslēgts līgums Nr.7.3-099/04 (turpmāk – Līgums) par valsts atbalsta Ls 5000.00 piešķiršanu.

Pamatojoties uz 2004.gada 26.aprīļa LAD rīkojumu Nr.59 „Par valsts subsīdiju aprēķināšanu" pie Līguma tika noslēgta papildus vienošanās par Līgumā piešķirtā valsts atbalsta apjoma samazināšanu, piešķirot pieteicējai valsts atbalstu Ls 1900,25.

[2] 2006.gada 24.maijā, pamatojoties uz to, ka pieteicēja nebija izpildījusi Rīkojuma Nr.101 7.pielikuma III sadaļas 6.punktu, LAD Pārvalde pieņēma lēmumu Nr.1.1-8/2753 „Par subsīdiju atmaksu" ar kuru uzdeva pieteicējai atmaksāt tai piešķirtos 1900,25 latus valsts atbalstu.

Ar 2006.gada 5.jūlija iesniegumu pieteicēja apstrīdēja LAD Pārvaldes 2006.gada 24.maija lēmumu Nr.1.1-8/2753.

[3] 2006.gada 14.augustā LAD Pārvalde pieņēma lēmumu Nr.1.1-8/4198 „Par subsīdiju atmaksu", ar kuru atstāja spēkā LAD Pārvaldes 2006.gada 24.maija lēmumu Nr.1.1-8/2753.

2006.gada 12.septembrī LAD saņemts pieteicējas iesniegums par 2006.gada 14.augusta LAD Pārvaldes 2006.gada 14.augusta lēmuma Nr.1.1-8/4198 atcelšanu.

[4] 2006.gada 18.oktobrī LAD (turpmāk arī – atbildētājs) pieņēma lēmumu Nr.5.4/Š-218/2051 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu LAD Pārvaldes 2006.gada 14.augusta lēmumu Nr.1.1-8/4198.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Lai tiktu īstenota Lauksaimniecības subsīdiju valsts programma 2004.gadam (turpmāk - Programma), likumdevējs ar Lauksaimniecības likuma 16.panta otrajā daļā iekļauto pilnvarojumu, noteica Ministru kabinetam apstiprināt Programmu, savukārt, lai Programma tiktu īstenota, Zemkopības ministrija, pamatojoties uz Lauksaimniecības likuma 16.panta piektajā daļā norādīto pilnvarojumu, ar Rīkojumu Nr.101 noteica un apstiprināja detalizētās procedūras Programmas īstenošanai.

[4.2] Likumdevējs nododot daļu savu funkciju un atbildību atvasinātajiem, publisko tiesību subjektiem, ir pilnvarojis tos noteikt kārtību, kādā 2004.gadā tika piešķirts valsts atbalsts lauksaimniecībā ar to pašu radītajām normām. Lai šī kārtība būtu tiesiski saistoša un obligāta, šiem subjektiem tika piešķirtas tiesības izdot tiesību normas, tāpēc pilnvarojums izdot saistošās normas tika iekļauts likumā.

Tādējādi, lai tiktu izpildīts Lauksaimniecības likumā norādītas Programmas saturs, sasniegts mērķis un noteikts tās apmērs, likumdevējs pilnvaroja Zemkopības ministriju atbilstoši Ministru Kabinetā apstiprinātajai Programmai pieņemt kārtību, kādā 2004.gadā tika piešķirts valsts atbalsts lauksaimniecībai.

Līdz ar to Zemkopības ministrijas Rīkojums Nr.101 ir ārējais normatīvais akts un ir saistošs to personu lokam, kuri saņem tiem piešķirto valsts atbalstu lauksaimniecībā 2004.gadā.

[4.3] Kaut gan Zemkopības ministrijas Rīkojumā Nr.101 ir norādīts, ka lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības tiek dibinātas saskaņā ar Kooperatīvo sabiedrību likumu, tomēr, interpretējot Rīkojuma Nr.101 7.pielikuma III sadaļā norādīto skaidrojumu, par lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajām sabiedrībām ir secināms, ka Rīkojuma Nr.101 7.pielikuma III sadaļas 6.punktā iekļautais prasījums lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvo sabiedrību dibinātājiem solidāri atmaksāt saņemto atbalsta summu ir speciālā tiesību norma, kura nosaka šaurāku Rīkojumā Nr.101 iekļautās tiesību normas piemērošanu attiecībā uz lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajām sabiedrībām, jo III sadaļā norādītā valsts atbalsta piešķiršana ir attiecināma tikai uz lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajām sabiedrībām, kuras izveidotas un reģistrētas atbilstoši Kooperatīvo sabiedrību likumam, bet ne kooperatīvām sabiedrībām Kooperatīvo sabiedrību likuma izpratnē.

Tādējādi secināms, ka kooperatīvo sabiedrību darbību tiesisko pamatu nosaka Kooperatīvo sabiedrību likums, savukārt Rīkojuma Nr.101 7.pielikuma III sadaļas 6.punktā iekļautais prasījums ir attiecināms tikai uz lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajām sabiedrībām, bet ne kooperatīvajām sabiedrībām Kooperatīvo sabiedrību likuma izpratnē.

[4.4] Pieteicējai, pamatojoties uz Ministru kabineta 2003.gada 17.jūnija noteikumu Nr.328 „Noteikumi par lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības reģistrācijai nepieciešamajiem dokumentiem un šīs sabiedrības atzīšanas kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.328) 5.punktu bija jāveic lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības „Jumis-2004" atzīšana, t.i., jānodrošina pieteicējas saimnieciskā darbība atbilstoši Noteikumu Nr.328 5.punktā norādītajiem kritērijiem.

[4.5] No 2006.gada 10.aprīļa Zemkopības ministrijas Lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvo sabiedrību vērtēšanas komisijas sēdes protokola Nr.1 ir redzams, ka lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība „Jumis-2004" netika atzīta, līdz ar to tā nebija izpildījusi Noteikumu Nr.328 5.punktu, tātad ir pārkāpusi Rīkojumu Nr.101 un Noteikumus Nr.328.

Līguma 3.2.apakšpunkts nosaka, ka, ja pieteicēja sniedz nepatiesu informāciju, nepilda Rīkojumā Nr.101 paredzētos noteikumus un līguma saistības, LAD Pārvalde vienpusēji lauž Līgumu, kā rezultātā pieteicējai jāatmaksā saņemtais valsts atbalsts, atmaksas termiņu saskaņojot ar LAD Pārvaldi, un tā zaudē tiesības saņemt valsts atbalstu trīs gadus no pārkāpuma konstatēšanas dienas.

Līdz ar to secināms, ka pieteicējas un LAD tiesiskās attiecības ir vērtējamas saskaņā ar Civillikumu.

[4.6] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 1.panta astotajai daļai, administratīvo aktu iestāde var izdot publisko tiesību jomā gan attiecībā uz fizisko personu un privāto tiesību juridisko personu, gan uz šo personu apvienību.

Kooperatīvo sabiedrību likuma 1.panta 5.punkts nosaka, ka kooperatīvā sabiedrība ir brīvprātīga fizisko un juridisko personu apvienība, kuras mērķis ir sniegt pakalpojumus tās biedru saimnieciskās darbības efektivitātes paaugstināšanai.

Līdz ar to secināms, ka lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība Rīkojuma Nr.101 izpratnē, saskaņā ar Kooperatīvo sabiedrību likuma 1.panta 5.punktu ir privātpersona APL 1.panta astotās daļas izpratnē un attiecībā uz to iestāde var izdot administratīvo aktu.

[5] 2006.gada 16.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] 2006.gada 24.maijā LAD Pārvalde uzdeva pieteicējai atmaksāt tai piešķirto Ls 1900,26 valsts atbalstu. Šajā lēmumā tika noteikts, ka subsīdijas sabiedrības dibinātājiem jāatmaksā solidāri.

[5.2] Kooperatīvo sabiedrību likuma 5.panta trešā daļa norobežo sabiedrības un tās biedra atbildību, un konkrēti, kooperatīvās sabiedrības biedrs neatbild par kooperatīvās sabiedrības saistībām, savukārt saskaņā ar šā likuma 8.panta otro daļu kooperatīvās sabiedrības dibinātāji kļūst par tās biedriem ar brīdi, kas sabiedrība tiek reģistrēta Uzņēmumu reģistrā. Līdz ar to nevar pieprasīt no dibinātājiem solidāri atmaksāt kooperatīvai sabiedrībai izmaksāto atbalsta summu, jo dibinātāji, kas kļuvuši par biedriem, neatbild par kooperatīvās sabiedrības saistībām.

[5.3] Atbildētājs Lēmumā norāda, ka Rīkojums Nr.101 ir ārējais normatīvais akts. Šāds secinājums ir pretrunā ar APL 15.pantu. Savukārt saskaņā ar APL 16.panta pirmo daļu, privātpersonām iekšējais normatīvais akts nav saistošs. Privātpersona APL izpratnē ir fiziskā persona, privāto tiesību juridiskā persona vai šādu personu apvienība. APL 11.pants nosaka likuma atrunas principu – privātpersonai nelabvēlīgu administratīvo aktu var izdot uz Satversmes, likuma. starptautisko tiesību normas pamata, ka ari uz Ministru kabineta noteikumu pamata, ja tajos ietverts pilnvarojums. Šis uzskaitījums ir izsmeļošs un to nevar patvaļīgi papildināt un interpretēt atbilstoši konkrētai situācijai.

Līdz ar to secināms, ka kooperatīvā sabiedrība ir privātpersona un tai nav saistoši Zemkopības ministrijas izdoties iekšējie normatīvie akti un uz šī akta pamata nevar izdot privātpersonai nelabvēlīgu administratīvo aktu. Ar likumu var uzdot Zemkopības ministrijai izdod attiecīgu rīkojumu par ikgadējās lauksaimniecības subsīdiju valsts programmas realizēšanu, bet tas nepiešķir šim rīkojumam ārējā normatīvā akta spēku. Bez tam jāpiezīmē, ka Zemkopības ministrijas rīkojums nevar būt pretrunā ar ārējiem normatīvajiem aktiem, šajā gadījumā ar Kooperatīvo sabiedrību likumu.

[5.4] Lēmums pamatots vienīgi ar Zemkopības ministrijas rīkojumu, kura atsevišķus punktus atbildētājs dēvē par speciālām tiesību normām attiecībā pret Kooperatīvo sabiedrību likumu. Šāda nepareiza tiesību normu interpretācija ir novedusi pie absurda apgalvojuma, ka Zemkopības ministrijas rīkojuma 6.punkts ir speciālā tiesību norma pret Kooperatīvo sabiedrību likuma attiecīgo pantu. APL 16.pants nosaka iekšējo normatīvo aktu piemērošanas kārtību, un konkrēti, saskaņā ar panta trešo daļu, konstatējot pretrunu starp iekšējos normatīvos aktos ietverto vienāda juridiskā spēka vispārējo un speciālo tiesību normu, vispārējo tiesību normu piemēro tiktāl, ciktāl to neierobežo speciālā tiesību norma. Tas pats attiecināms uz ārējos normatīvos aktos ietvertajām tiesību normām (APL 15.panta astotā daļa). Tātad vispārējās un speciālās tiesību normu piemērošanas kārtība ir noteikta vienāda juridiska spēka tiesību normām un to nevar piemērot attiecībā uz atšķirīga spēka tiesību normām.

[6] Savos paskaidrojumos tiesai atbildētājs prasījumu neatzīst, balstoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem papildus norādot, ka:

[6.1] Pieteicēja, noslēdzot Līgumu par valsts subsīdiju saņemšanu, ar parakstu apliecināja, ka ir iepazinies un piekrīt Līguma un Rīkojuma Nr.101 noteikumiem, līdz ar to, nav pamata apšaubīt faktu, ka Rīkojums Nr.101 nav saistošs pieteicējai.

[6.2] Rīkojuma Nr.101 izpratnē ar jēdzienu „dibinātājs" ir jāsaprot kooperatīvās sabiedrības dibinātājs, kuram pēc kooperatīvās sabiedrības reģistrēšanas Uzņēmumu reģistrā ir mainījies statuss uz „biedru", nevis atbildības apjoms par uzņemtajam saistībām saskaņa ar parakstīto Līgumu, tas ir - pienākums solidāri atmaksāt kooperatīvai sabiedrībai izmaksāto atbalsta summu pamatojoties uz Rīkojumu Nr.101.

[7] Pieteicējas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas lūgums izskatīt lietu bez pieteicējas klātbūtnes. Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmo daļu, tiesa atzīst par iespējamu pieteikumu izskatīt bez pieteicējas klātbūtnes.

[8] Atbildētāja pārstāvji tiesas sēdē pieteikumu neatzina pamatojās uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[10] Pārsūdzētais Lēmums pamatots ar Zemkopības ministrijas 2004.gada 8.marta rīkojuma Nr.101 „Par Lauksaimniecības subsīdiju piešķiršanas un izmaksu kārtību 2004.gadā" 7.pielikuma „Nolikums Nr.7 Lauksaimniecības nevalstisko organizāciju un lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvo sabiedrību attīstībai" III sadaļas „Kooperācijas attīstības veicināšana jaunajiem kooperatīviem" 6.punktu.

[11] Saskaņā ar Rīkojuma Nr.101 7.pielikuma III sadaļas 1.punktu, subsīdijas kā vienreizējo maksājumu Ls 5000 apmērā piešķir jaunajām lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajām sabiedrībām, ja:

1.1. tie izveidoti un reģistrēti atbilstoši "Kooperatīvo sabiedrību likumam";

1.2. to biedri ar kooperatīva starpniecību realizē tikai savā saimniecībā saražoto produkciju un veic vismaz vienu no šādām darbībām:

1.2.1. kooperatīva biedru saražotās produkcijas realizāciju;

1.2.2. produkcijas sagatavošanu realizācijai (pirmapstrāde, fasēšana u.c.);

1.2.3. pakalpojumu sniegšanu kooperatīva biedriem;

1.3. tie nav lauksaimniecības produkcijas ražotāji, izņemot zemkopības un lopkopības produkcijas I pakāpes pārstrādātājus saskaņā ar Lauksaimniecības likuma 1.panta 15.punktu;

1.4. tie reģistrēti Uzņēmumu reģistrā no 01.04.2003. līdz 01.04.2004.

Savukārt Rīkojuma Nr.101 7.pielikuma III sadaļas 6.punkts nosaka, ka, ja lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība netiek atzīta kādā no

nākošajiem trim gadiem, tad pirmajā neatzīšanas gadā tā dibinātāji solidāri atmaksā saņemto atbalsta summu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2003.gada 17.jūnija noteikumu Nr.328 „Noteikumi par lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības reģistrācijai nepieciešamajiem dokumentiem un šīs sabiedrības atzīšanas kārtība" 5.punktu, lai atzītu sabiedrību, komisija to vērtē pēc iepriekšējā gada saimnieciskās darbības rādītājiem saskaņā ar šādiem kritērijiem:

5.1. sabiedrības biedri ar tās starpniecību realizē tikai savā saimniecībā saražoto lauksaimniecības produkciju;

5.2. minimālais apgrozījums starp sabiedrību un sabiedrības biedriem ir 5000 latu;

5.3. minimālais apgrozījums starp sabiedrību un sabiedrības biedriem nav mazāks par 75 % no sabiedrības kopējā apgrozījuma;

5.4. pārpalikuma sadale sabiedrības biedriem tiek veikta proporcionāli sabiedrības biedriem sniegto pakalpojumu apjomam;

5.5. vismaz 25 % no pārpalikuma līdzekļiem tiek ieguldīti sabiedrības attīstībā.

Atbilstoši Noteikumu Nr.328 6.punktam, pēc tam, kad komisija izvērtējusi sabiedrību saskaņā ar šo noteikumu 5.punktā minētajiem kritērijiem un pieņēmusi attiecīgu lēmumu, Zemkopības ministrija līdz 15.aprīlim sniedz rakstisku atbildi par sabiedrības atzīšanu vai atteikumu atzīt sabiedrību.

[12] Lietā nepastāv strīds par to, ka pamatojoties uz Rīkojuma Nr.101 7.pielikuma III sadaļu 2004.gada 1.aprīlī starp LAD Pārvaldi un pieteicēju tika noslēgts Līgums par valsts atbalsta Ls 5000.00 piešķiršanu un pamatojoties uz 2004.gada 26.aprīļa LAD rīkojumu Nr.59 „Par valsts subsīdiju aprēķināšanu" pie Līguma tika noslēgta papildus vienošanās par Līgumā piešķirtā valsts atbalsta apjoma samazināšanu uz Ls 1900,25. Lietā nav arī strīds par to, ka pieteicēja saskaņā ar Līgumu subsīdijas 1900,25 latu apmērā saņēma. Tāpat lietā nepastāv strīds par to, ka saskaņā ar Zemkopības ministrijas Lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvo sabiedrību vērtēšanas komisijas 2006.gada 10.aprīļa protokolu Nr.1 lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība „Jumis-2004" netika atzīta.

Pieteicēja uzskata, ka Lēmums, ar kuru tiek uzdots tās dibinātājiem solidāri atmaksāt saņemto atbalstu 1900,25 latu apmērā, ir prettiesisks, jo tas pamatots ar Rīkojumu Nr.101, kas ir iekšējs normatīvs akts.

Līdz ar to lietā pastāv strīds par to vai Lēmums ir tiesiski pamatots.

[13] Saskaņā ar Lauksaimniecības likuma 16.panta otro daļu pēc tam, kad izsludināts likums par valsts budžetu kārtējam gadam, Ministru kabinets apstiprina ikgadējo Lauksaimniecības subsīdiju valsts programmu, paredzot finansējuma apmēru valsts atbalstam un līgumā par ievienošanos Eiropas Savienībai noteiktajam valsts pagaidu atbalstam, un izvirza pamatprasības pretendentiem attiecībā uz katru atbalstāmo lauksaimniecības programmu. Šā

panta piektā daļa nosaka, ka Zemkopības ministrija mēneša laikā pēc tam, kad pieņemts likums par valsts budžetu kārtējam gadam, apstiprina attiecīgu rīkojumu par ikgadējās Lauksaimniecības subsīdiju valsts programmas realizēšanu.

Izpildot Ministru kabineta 2004.gada 13.janvāra rīkojumu Nr.19 „Par Lauksaimniecības subsīdiju valsts programmu 2004.gadam", Zemkopības ministrija, saskaņā ar Lauksaimniecības likuma 16.panta piekto daļu, 2004.gada 8.martā izdeva Rīkojumu Nr.101, ar kuru noteica kārtību, kādā saskaņā ar Programmu 2004.gadā lauksaimniecībā tika piešķirts valsts atbalsts. Rīkojums Nr.101 tika publicēts laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" un tas stājās spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas.

Tātad saskaņā ar Lauksaimniecības likuma 16.panta piekto daļu Zemkopības ministrijai – publisko tiesību juridiskai personai, ar likumdevēja likumā noteiktu tiešu pilnvarojumu ir piešķirtas tiesības pieņemt ārēju normatīvu aktu.

Administratīvā procesa likuma spēkā stāšanas likuma 17.panta pirmā daļa nosaka, ka ārējie normatīvie akti, ko savas autonomās kompetences jautājumos izdevusi atvasināta publisko tiesību juridiskā persona (autonoms publisko tiesību subjekts), juridiskā spēka hierarhijā (APL 15.panta otrā daļa) pielīdzināmi Ministru kabineta noteikumiem, ja likums nenosaka citādi. Saskaņā ar šī panta otro daļu, šādi normatīvie akti zaudē spēku 2006.gada 1.janvārī.

No minētajām tiesību normām izriet, ka Zemkopības ministrijai kā publisko tiesību autonomam subjektam noteiktajos gadījumos ir tiesības pieņemt lēmumus ar ārēja normatīva akta raksturu, proti, apstiprināt attiecīgu rīkojumu par ikgadējās Lauksaimniecības subsīdiju valsts programmas realizēšanu.

Līdz ar to ir atzīstams, ka Rīkojums Nr.101 ir ārējs normatīvs akts, savukārt pieteicējas arguments, ka tai nav saistošs Zemkopības ministrijas izdotais Rīkojums Nr.101 un uz šī akta pamata nevar izdot privātpersonai nelabvēlīgu administratīvo aktu, nav pamatots.

[14] Kooperatīvo sabiedrību likums atbilstoši 2.panta otrajai daļai nosaka kārtību, kādā Latvijā dibināmas, reorganizējamas un likvidējamas kooperatīvās sabiedrības, kā arī šo sabiedrību darbības tiesiskos pamatus.

Rīkojuma Nr.101 7.pielikuma III sadaļas 1.punktā atrunāts, ka lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība, šī rīkojuma izpratnē ir kooperatīvā sabiedrība, kura sniedz pakalpojumus lauksaimniecības produktu ražotājiem, bet nenodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu (saskaņā ar Kooperatīvo sabiedrību likuma 1.pantu).

No minētā izriet, ka Rīkojuma Nr.101 7.pielikuma III sadaļā norādītā valsts atbalsta piešķiršana ir attiecināma tikai uz lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajām sabiedrībām, kuras izveidotas un reģistrētas

atbilstoši Kooperatīvo sabiedrību likumam, bet ne kooperatīvām sabiedrībām Kooperatīvo sabiedrību likuma izpratnē.

Līdz ar to Rīkojuma Nr.101 7.pielikuma III sadaļas 6.punktā iekļautais prasījums lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvo sabiedrību dibinātājiem solidāri atmaksāt saņemto atbalsta summu ir speciālā tiesību norma, kura nosaka šaurāku Rīkojumā Nr.101 iekļautās tiesību normas piemērošanu attiecībā uz lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajām sabiedrībām.

Tādējādi atbildētājs pamatoti secinājis, ka kooperatīvo sabiedrību darbību tiesisko pamatu nosaka Kooperatīvo sabiedrību likums, savukārt Rīkojuma Nr.101 7.pielikuma III sadaļas 6.punktā iekļautais prasījums ir attiecināms tikai uz lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajām sabiedrībām, bet ne kooperatīvajām sabiedrībām Kooperatīvo sabiedrību likuma izpratnē.

Bez tam tiesa vērš uzmanību uz to, ka konkrētajā gadījumā LAD Pārvalde parāda piedziņu var realizēt tikai sniedzot prasību vispārējās jurisdikcijas tiesā, jo starp pieteicēju un atbildētāju pastāv līgumiskās attiecības.

[15] Ņemot vērā iepriekš nodibināto, tiesa atzīst, ka Lauku atbalsta dienesta 2006.gada 18.oktobra lēmums Nr.5.4/Š-218/2051 ir tiesisks un pamatots, savukārt pieteicējas prasījums atcelt šo Lēmumu ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības „Jumis-2004” pieteikumu par Lauku atbalsta dienesta 2006.gada 18.oktobra lēmuma Nr.5.4/Š-218/2051 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2008.gada 18.jūlijā.

Tiesnese (paraksts) L. Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese_____L.Andersone
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2008.gada 18.jūlijā.